

Welsh springer spaniel

"...byggd för uthållighet och hårt arbete."

Domarkompendium

med rasstandard, bilder och kommentarer

Welsh Springer Spaniel Klubben 2024

Domarkompendium till SSRKs exteriördomarkonferens - 2024.

Klubbens egna kommentarer är genomgående i *kursiv stil*.
Övrig text består av aktuell rasstandard i sin helhet.

Förord

Detta kompendium innehåller en redovisning av den rasspecifika avelsstrategin (RAS) såvitt avser exteriör och en genomgång av rasstandarderna med våra kommentarer i kursiv stil samt bilder som belyser det skrivna.

Som en pendang till det fokus på genetisk variation som vi har i RAS och för att visa på kontinuitet väljer vi att här nedan visa bilder på en hane och en tik födda i början på 80-talet respektive slutet på 70-talet. Båda är av utmärkt typ men skiljer sig ändå åt typmässigt.

Vi hoppas att detta material är illustrativt och till god nytta.

För Welsh springer spanielklubben

Rigmor Långström, ordförande

*Stort tack går till alla fotografer och ägare av hundarna som har bidragit med ett förstklassigt bildmaterial och även lämnat medgivande om publicering:
Jan Buk (framsida), Aino Sirola (s 11, 13, 16 och 20), Karin Brostam Berglund (s 4, 5, 7, 8, 10, 11, 13, 14, 17 och 19), Maria Törmönen (baksidan, s 15 och 17), Camilla Bäckman (s 9), Marjo Jakkola (s 21), Lena*

Rösiö (s 18, 22), Ola Eriksson (s 19), Cindy Ford (s 10), John Hartley (s 2, 21), Carola Burman (s 17), Annica Högström (s 18) och Per Undén (s 2, 6). Åsa Lindholm (s 20)

Utdrag ur Ras Och 2specifik avelsstrategi (RAS) såvitt avser exteriör

Inledning

"... Den welsh springer spaniel vi sett växa fram i Sverige under 60 år har i stort sett behållit sin typ och skiljer sig inte särskilt mycket exteriört från de hundar vi fick in från Storbritannien i början av 60-talet.

Dagens welsh springer spaniels får dock generellt anses vara något bättre konstruerade som hundar betraktade än de vi födde upp under de första årtiondena. Bredden har blivit bättre men den tidens topphundar mäter sig väl med dagens bästa hundar. På senare tid har man kunnat se ett stort antal welsh springer spaniels av mycket hög kvalitet i utställningsringarna".

Analys

"Från avelssynpunkt är det angeläget att främja typskillnader inom populationen – dessa är ett tecken på genetisk variation. Idealwelshen finns inte och kommer inte att finnas, men de skilda typerna kan närma sig idealet - fast från olika håll. Därmed inte sagt att varje uppfödare måste sträva efter olika typer i just sin avel. Man kan gott satsa på den typ man föredrar och med gillande se andra uppfödare göra ett annorlunda val som man själv vartefter kommer att ha nytta av".

Mål, strategi och åtgärder

RAS innehåller inte något strategiskt mål för exteriör. Som övrigt mål anges "Bibehålla typskillnader och den höga exteriöra kvaliteten." Som observandum anges "Vara observanta på förekomsten av welshar med för mycket päls och / eller dålig pälskvalitet." Bland åtgärder nämns "Ta fram underlag till domarkonferenser rörande päls och nyttan av typskillnader."

Här nedan en bild som illustrerar den typvariation vi behandlar i RAS.

Historik och ändamål

Det går att belägga förekomsten av röd-vita spaniels i Wales från 1700-talet och framåt.

Welsh springer spaniel - eller Tarfgi Cymreig (Cymraeg) som den heter på sitt hemlands vilda tungomål - har en historia till stor del höljd i dunkel. Röd-vita hundar av spanieltyp har funnits i England sedan minst medeltiden. Det finns åtskilliga vittnesmål om detta i litteraturen, och de spaniels som finns avbildade i konsten är oftast röd-vita och av den typ som vi idag kallar welsh springer.

...of all the dogs that are so sweet the spaniel is the most complete...

Denna gamla engelska versstrof är givetvis en sanning med modifikation. Welshen är dock, liksom övriga spaniels, en oerhört mångsidig ras. Anledningen hittar man givetvis i rasens ursprungliga användningssätt. Medan många av de övriga spanielraserna i huvudsak var den engelska aristokratins hundar, så utvecklades den spanieltyp som idag är welsh springern i det då mycket fattiga Wales.

Tavla målad av Maude Earl 1906 föreställande Ch Longmynd Fach och Ch Longmynd Megan. Tavlans tillhör The Kennel Club och anses vara den främsta bilden av rasen genom tiderna.

Hundarna var vanliga i de fattiga bondhemmen och var därmed också tvungna att vara användbara till diverse sysslor. De skulle valla, passa gården, fånga råttor och liksom övriga spaniels - jaga.

Alla spaniels är ursprungligen jakthundar - använda till jakt på fågel och småvilt. Spanielns arbetsuppgifter omfattar att finna vilt, stöta upp det (eng. "to spring") så att jägaren kan skjuta det. Söket ska vara snabbt och intensivt, och hunden får inte väja för de hinder som vegetationen utgör. Samtidigt ska den inte vara utom bösshåll, d v s den ska vara inom en radie på 25 meter från jägaren. När den stött upp viltet ska den förhålla sig lugn under uppflog och skott, för att därefter snabbt och entusiastiskt apportera in bytet till jägaren. Alla som någon gång tränat hund förstår lätt vilka oerhörda krav detta arbete ställer på hunden.

Detta ursprungsändamål har gjort welshen till den uppskattade sällskaps-, familje- och sporthund den är idag, med egenskaper som intelligens, samarbetsvilja och lättlärdhet.

Rasstandard för Welsh springer spaniel

Grupp 8

FCI-nummer 126

FCI-standard på engelska publicerad 2009-10-28

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2009-07-28

Översättning fastställd av SKKs Standardkommitté 2010-11-17

Kommentarer i kursiv text från Welsh Springer Spaniel Klubben

Ursprungsland/hemland; Storbritannien
Användningsområde; Stötande och apporteraende fågelhund
FCI klassifikation; Grupp 8, sektion 2 Med arbetsprov

Bakgrund/ändamål

Welsh springer spaniel är av mycket gammalt ursprung.

Helhetsintryck

Welsh springer spaniel är en symmetrisk, kompakt, stark, aldrig högbenad hund, tydligt byggd för uthållighet och hårt arbete. Rörelserna är snabba och livliga med stor energi och gott påskjut.

Tik

Kommentar Helhetsintryck

För att ge ett typiskt helhetsintryck är det viktigt;

- *att hunden är välbalanserad med samma kraft fram som bak. Här felar många hundar.*
- *att hunden har VÄGVINNANDE rörelser med energi och påskjut. Snabba terrierlika rörelser förekommer och kan inte anses vara typiskt på en spaniel.*
- *att hunden ska vara symmetrisk, kompakt och inte högbent - men aldrig lång eller lågställd.*

“Workman-like” är ett begrepp som rasspecialister från hemlandet gärna återkommer till.

Då mycket av rasens helhetsintryck sitter i rörelser och intryck av att vara byggd för att arbeta, ser vi gärna att de bedöms i rörelse!

Ch Metzgard's Moonlight Valley – rasens hitintills vinstrikaste representant i Sverige, med bland annat BIS-vinst på SKKs hundraårsjubileum 1989 på meritlistan. Han ger ett utmärkt exempel på ett korrekt helhetsintryck.

Uppförande/karaktär

Welsh springer spaniel är vänlig, gladlynt och mycket aktiv, aldrig aggressiv eller nervös.

Kommentar Uppträdande/ Karaktär

De två vanligaste temperamentsmässiga problemen är

- *överaktiva, stressade hundar som t o m kan visa aggressiva tendenser mot andra hundar i ringen. Tyvärr är det vanligt att dessa premieras högt. Denna typ av temperament är otypiskt och hör inte hemma hos en spaniel, som ska kunna arbeta och vistas tillsammans med både kända och okända hundar utan bekymmer.*
- *otypiskt reserverade och blyga hundar, vilket också bör påverka prissättningen.*

“Strong, merry and very active.”

Huvud

Skallparti

Skalle: Skallen skall vara proportionerlig med lätt välvd hjässa. Partiet under ögonen skall vara väl utmejslat.

Stop: Stopet skall vara tydligt markerat.

Ansikte

Nostryffel: Nostryffels färg kan variera från köttfärgad till mörk. Näsborrharna skall vara väl utvecklade.

Valp med köttfärgad (jmf clumber) nostryffel och unghund med mörk nos. Den köttfärgade nosen var helt dominerande fram till 1930-talet, men är idag mycket ovanlig. Båda varianterna är alltså standardenliga.

Nosparti: Nospartiet skall vara medellångt, rakt och tämligen kantigt.

Käkar/tänder: Käkarna skall vara starka med regelbundet och komplett saxbett.

Ögon: Ögonen skall vara medelstora och hasselnötsbruna eller mörka. De får varken vara utstående eller insjunkna. Bindhinnan får inte synas.

Öron: Öronen skall vara måttligt lågt ansatta och hänga tätt intill kinderna. De skall vara relativt små, smalna gradvis mot spetsen och till formen i viss mån likna ett vinlövs.

Kommentarer Huvud

Ett viktigt nyckelord i standarden är PROPORTIONERLIG. Korrekta proportioner gör huvudet tilltalande för ögat. Detta uppnås genom att det är balans mellan längden på nospartiet och resten av huvudet.

I hemlandets gamla standard fanns frasen "A short chubby head is most objectionable" med, vilket var mycket tydliggörande. Detta togs tyvärr bort när The Kennel Club gjorde stora rensningar i standardskrivningar och tog bort många negationer. Det var synd, då det onekligen gör bilden klarare.

Huvudet ska alltså inte vara för djupt, för kort eller för grovt.

Nospartiets profil ska vara lite kilformad. En viss typvariation finns här, men de ska inte ha läppar likt en springer, utan vara betydligt torrare. Tik.

*Enligt gammalt sägs
det att en welsh
springer ska ha ett
lite sorgset uttryck,
vilket uppnås genom
att de är väl
utmejslade under
ögonen och inte har
tunga, grova eller
stora huvuden.
(Tik, hane, hane)*

*Det ideala huvudet
har en oval skalle
sedd uppifrån - inte
rund eller fyrkantig.
Hela huvudet
smalnar sedan av
mot nosspetsen.*

Ögonen ska vara lätt ovala med ett mjukt uttryck. Gulaktiga ögon och / eller ett skarpt uttryck är otypiskt. Alltför runda ögon stör uttrycket. Ögonen ska vara medelstora och ha fasta ögonkanter. Hanhund.

Öronen är ett av rasens kännetecken, då de ska ha så kallad vinlövsform. De ser ut som på bilderna här. Det förekommer ibland lågt ansatta, tunga och loobformade öron, typ cockeröron, vilket är otypiskt. Tik.

Hals

Halsen skall vara lång och muskulös utan överflödigt halsskinn och mjukt övergå i det sluttande skulderpartiet.

Kommentar Hals

Halsen ska vara lång - men inte överdrivet lång. Halsansättningen är viktigare, då den bidrar mycket till ett typiskt helhetsintryck. Eftersträvansvärt är en mjuk linje hela vägen från nackknölen till svansen. Alltför lågställda hundar kan ofta få en i proportionerna längre hals, vilket kan se tju sigt ut men inte är något att eftersträva.

Tik

Kropp

Kroppen får inte vara lång. Den skall vara stark och muskulös. Kroppslängden skall stå i proportion till benens längd.

Ländparti

Ländpartiet skall vara muskulöst. Det skall vara lätt välvt och smidigt övergå i bakpartiet.

Kommentar Kropp/Ländparti

Länden ska vara LITE VÄLVD vilket är mycket viktigt för ett rastypiskt helhetsintryck – men det gör inte welsh springern till en svankryggig hund, inte till en överbyggd hund, inte till en hund med S-formad rygglinje eller en hund med brant kors! Det är nog det vanligaste förekommande missförståndet att det är rastypiskt med någon av dessa avvikelser.

Det är viktigt för ett korrekt helhetsintryck att hunden är stram och muskulös och således behåller sin fysiologiska överlinje även i rörelse. Tänk på helhetsintryckets: "byggd för uthållighet och hårt arbete".

Hanhund ovan, tik nedan

Bröstkorg

Bröstkorgen skall vara djup. Revbenen skall vara väl välvda.

Kommentar Bröstkorg

Bröstkorgen ska vara äggformad i genomskärning. Det är, liksom på alla spaniels, av stor vikt att bröstkorgen är välutvecklad med korrekt välvning och djup. Det förekommer en del flata bröstkorgar på rasen. Dessa hundar kan ändå se mycket tilltalande ut från sidan, men en flat bröstkorg är otypiskt.

Svans

Svansen har traditionellt kuperats.

Kuperad svans: Svansen skall vara väl ansatt och bäras lågt. Den får aldrig bäras över rygglinjen. Svansrörelserna skall vara livliga.

Okuperad svans: Svansen skall vara väl ansatt och bäras lågt. Den får aldrig bäras över rygglinjen. Svansrörelserna skall vara livliga.

Svansen skall ha fana. Svansen skall vara i balans med hunden i övrigt.

Svanskupering är förbjuden i Sverige.

Kommentar Svans

Svansen ska ses som en förlängning av rygglinjen. Den bärs ungefärligen horisontellt men kan vara aningen högre när hunden är exalterad.

Hanhund

Extremiteter

Framställ

Helhet: Frambenen skall vara medellånga, raka och ha god benstomme.

Framtassar: Framtassarna skall vara runda med tjocka trampdynor. De skall vara fasta och kattlika, inte stora eller spretiga.

Bakställ

Helhet: Bakstället skall vara starkt och muskulöst, brett och välutvecklat. Bakbenen skall ha god benstomme.

Knäled: Knälederna skall vara måttligt vinklade och varken inåt- eller utåtvridna.

Underben: Underbenen skall vara breda.

Has/hasled: Hasorna skall vara lågt ansatta.

Baktassar: Baktassarna skall vara runda med tjocka trampdynor. De skall vara fasta och kattlika, inte stora eller spretiga.

Kommentar Extremiteter

Framställ - även här påpekas att hunden inte ska vara lågställd. Lyrformade framben förekommer på rasen, vilket inte är önskvärt.

Tassar – det förekommer underutvecklade tår inom rasen, vilket bör observeras.

Bakstället - starkt, brett och muskulöst för att bidra till ett korrekt helhetsintryck.

Hanhund, observera även det välformade och välmejslade huvudet.

Rörelser

Rörelserna skall vara jämna, kraftfulla och vägvinnande med bra påskjut från bakbenen.

Kommentar Rörelser

Det är av stor vikt att hunden har en god steglängd. Här falerar många idag.

Tik med utmärkt steglängd, rak och silkeslen päls i lagom mängd samt ett mycket rastypiskt helhetsintryck.

Päls

Pälsstruktur: Pälsen skall vara rak eller slät, silkeslen och tät, aldrig sträv eller vågig. En lockig päls är absolut inte önskvärd. På frambenen liksom på bakbenen ovanför hasen skall det finnas måttliga behäng, öron och svans skall ha lätta behäng.

Färg: Endast djupt röd och vit.

Kommentar Päls/Färg

Observera att behängen ska vara måttliga. Vi vill inte se en utveckling mot att rasen blir en pälsras. En korrekt welshpäls är lättskött och funktionell vilket bör bevaras. Vad gäller färgen, vill vi påpeka att det inte finns några anvisningar om färgens fördelning. Alla teckningar och proportioner mellan det röda och det vita är alltså standardenliga och bör därmed inte påverka bedömningen.

*Djupt röda och vita tigar.
Observera den raka och silkeslena pälsen samt
utmärkta pälsmängden på den högra tiken.*

Storlek/vikt:

Mankhöjd: Hanhund: ca 48 cm Tik: ca 46 cm

Kommentar Storlek

Dessa mått används i hemlandet snarare som maxmått än ungefärliga mått. Vi har idag inga stora bekymmer med storleken, utan rasen håller sig inom en acceptabel variation såväl i Sverige som internationellt.

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

Diskvalificerande fel

*Aggressiv eller extremt skygg

*Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter.

Nota Bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Exempel på utmärkta welsh springers;

Hanhund

Tik

Hanhund

Tik

Ung hane

Äldre tik

Storvinnare i hemlandet

Vä. GB ShCh Wainfelin Barley Mo var länge rasens rekordhållare avseende antal CCs. Han föddes 1984 och är ett utmärkt exempel på den walesiska typen av rasen.

Hö. GB ShCh Ferndel Cecilia – nämns ofta när rasfolk ombeds nämna den främsta.

USA

Rasen har, till skillnad från andra spaniels, hållits inom samma ramar för typ även i USA, vilket väl illustreras av denna vinstrika och högklassiga amerikanska tik.

Welsh Springer Spaniel Klubben